

Baron, Adam: *Oskarův lev* (recenze Petry Kozlové)

Tento portál opravdu stojí za to, aby se nám otevřel.

Otevřel nám příběh malého Oskara, kluka, který se jednoho dne probudí a zjistí, že je v domě úplně sám. Začala jsem lehkou evokací jiného příběhu, ale uvedu to na pravou míru.

Oskar se opravdu probudí a zjistí, že v domě nejsou jeho rodiče, ale uvidí na posteli krále zvířat. Ano, krále zvířat, opravdového lva. Lva, který umí mluvit a vůbec se nepodobá ani jednomu z rodičů. Co si v takové situaci myslet a hlavně, co dělat? Oskar se zachová jako dítě, prostě přistoupí na jeho hru a přizpůsobí se. V tomto případě je to docela jednoduché, protože fantazii mají děti opravdu bezbřehou a zároveň si ve vyhocených situacích nemohou uvědomit následky.

Zkusme to tedy krok za krokem. Oskar má v pokoji lva, který mluví a chová se jako člověk. Stane se Oskarovým průvodcem a odpovídá mu na jeho otázky. Někdy jeho odpovědi nejsou

jednoznačně přímé, jako v případě, kdy Oskarovi vrtá v hlavě, proč lev nemá hlad a jestli za tím nemůže být plný žaludek. A máma s tátou zmizeli.

Odpověď na tuto otázku už nechám na vás. Jdeme dál. Oskar si pomalu začne zvykat, že žije se lvem, který mu tak trochu nahrazuje rodiče. Musí se totiž nasnídat a vypravit do školy a na fotbal. Zde se v líčení dějové linie pozastavím a řeknu narovinu, opravdu stojí za to, přečíst příběh až do konce.

Důležitou součástí *Oskarova lva* je i stesk malého chlapce po jeho babičce, která nedávno zemřela. S její ztrátou se ještě nevyrovnal, zůstalo po ní prázdné místo, které se někdy vyplní vzpomínkou na ni nebo čtením Oskarovy oblíbené knihy Mark a ztracený auťák. Tuto knihu si čte pořád dokola nebo mu ji předčítá jeho lev. Lev, který umí nejen mluvit, ale i číst, neobratně se pohybovat v kuchyni, ale také lev, který se cestou do školy promění v brouka nebo v ptáka. Jeho proměnu Oskar zaznamenává a zcela přirozeně ji začleňuje do běhu celého dne. Má to i svou logiku, Oskar by jistojistě neušel na veřejnosti pozornosti, kdyby s ním šel skutečný lev. Jen jednou si tento výlet dovolili, ale to už si přečtete sami.

Oskar se díky lvovi, který se dokáže obratně převtělovat, podívá do muzea, seznámí se s admirálem Nelsonem a s bitvou u Trafalgaru a v neposlední řadě se zamyslí nad tím, z jaké země pocházela babička, když v muzeu uvidí skutečný spitfire a leteckou bitvu z druhé světové války.

Já vím, je toho až příliš, co všechno Oskar se lvem zažívá, ale i přes svůj nepříliš velký rozsah je příběh velmi dobře strukturovaný. Oskarova fantazie dokáže pracovat do té míry, že se imaginárním portálem či mostem dostane do minulosti, kterou vidí v muzeu a na vlastní kůži prožije to, co se v té době a daném místě odehrávalo. Je to jen chvíle, okamžik, ale velmi silný a rámcově bohatý.

Vážení čtenáři, vytrvejte, překvapení v podobě úžasné pointy na vás čeká. Příběh je vhodný pro děti předškolního i mladšího školního věku, pokud vaši nejmenší mají starší sourozence a chcete s nimi udržet kontakt nebo jim vysvětlit důležitou změnu v jejich životě.

Oskarův lev je vlastně takový Oskarův sen, který můžeme snít i s otevřenýma očima. Chtěla bych si přečíst Oskarovu oblíbenou knihu Mark a ztracený auťák, zažít pravou britskou atmosféru, dostala jsem chuť na pastýřský koláč a stýská se mi po babičce, která uměla vyprávět pohádky a za války čekala, až se její manžel vrátí z války.

[Baron, Adam. Oskarův lev. Praha: Portál, 2025. ISBN 978-80-262-2311-5.](#)

Děkujeme nakladatelství Portál za poskytnutí recenzního výtisku knihy.